

Velice důležitým nástrojem ochrany životního prostředí je územní plánování, které je tématem této práce. Územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území prostřednictvím trvalého a komplexního řešení vhodného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosáhnout souladu mezi veřejnými a soukromými zájmy s ohledem na rozvoj území.

Ve své práci jsem se věnoval převážně koncepčním nástrojům územního plánování, tedy územně analytickým podkladům, územní studii, politice územního rozvoje, územně plánovací dokumentaci, která je tvořena zásadami územního rozvoje a územními plány. Snažil jsem se též nastínit výkon veřejné správy v oblasti územního plánování. K pochopení celkové problematiky bylo též nezbytné vymezit základní principy, na kterých je územní plánování založeno. Jedním z nejdůležitějších principů je princip udržitelného rozvoje.

Neméně důležitým nástrojem ochrany životního prostředí je posuzování vlivů na životní prostředí. Tato oblast je v českém právním řádu upravena v zákoně č. 100/2001 Sb., a zákon zde rozlišuje mezi záměrem stavby, činnosti nebo technologie (EIA) a koncepcí, strategií, politikou, plánem nebo programem (SEA). Těmito nástroji je posuzován případný dopad předkládaných záměrů na životní prostředí. Podle mého názoru stěžejní část mé práce tvoří kapitola, která se zabývá účastí veřejnosti na procesech územního plánování. Tento nástroj je legitimním a efektivním nástrojem každé demokratické společnosti. Pokud je správně využíván, přispívá k usměrňování činnosti státu a lepší ochraně životního prostředí. Právní úprava účastenství veřejnosti je upravena jak na vnitrostátní, tak na mezinárodní a unijní úrovni, přičemž nejdůležitějším dokumentem je Aarhuská úmluva, která je v právu EU promítnuta několika směrnici. Základním požadavkem Úmluvy je účast veřejnosti prakticky na jakémkoliv rozhodovacím procesu, který může mít vliv na životní prostředí.